

— Господине, рече Джимъ, азъ нѣмамъ честь да говорѣя на васъ.

— Ооо ! много високо пърполишиъ петленце мой ! рече момъкътъ като са надигнаъ.

Очитъ на Джима стрѣляхъ искри отъ гнѣвъ; Цецилія, като са боеше да не послѣдова нѣкоя свада, хвърли са между двамата врагове.

— Помыслихте ли го, господа ? въ присѣствіето ми !

— Мисъ Цецилія, рече Джимъ, извинете; земамъ папагала ви.

Съ тѣзи думы той грабнаъ птичето и са впу- снъ къмъ вратата на къщата; а Персиферъ, като са свѣсти отъ смайванъето си, затече са поди- рѣ му и извика.

Бѣгаеъ ли, Майриванкъ !

Джимъ са обърнъ и го чакаше спокойно.

— Дай ми папагала, повтори Антробисъ.

— Нема да го земешъ освенъ съ живота ми.

— Пази са слѣдователно ! рече Персиферъ.

Никога по прекрасно сраженіе на свѣта не е ставало. Двамата противници еднакво почти сил- ны, искусны и сърчавы впуснахъ са съ единъ скокъ единъ на други като два тигра. И двамата бѣхъ обрѣжени съ по единъ широкъ и остъръ ножъ. Множеството като чу глъчката съ- бра са около имъ. Жителитъ на Балтимора, нау- чены на таквизи спены намѣрватъ наслажденіе въ зрѣлището имъ като любопытны, и обычатъ